

Kommentarer til Land-for-land rapportering, rapport til Finansdepartementet fra arbeidsgruppen for LLR

Generelle kommentarer

Statoil har deltatt med ett medlem i arbeidsgruppen oppnevnt av Finansdepartementet for å utrede krav til land-for-land rapportering (LLR) i norsk lovgivning, som kan bidra til å synliggjøre uttak av naturressurser i utvinningsindustrien og pengestrømmene knyttet til slike uttak. Statoil fikk mulighet til å kommentere på utkastet til LLR rapport fra arbeidsgruppen tidligere i år. Det fremgår at arbeidsgruppens endelige rapport er avgitt uten dissenser, slik at Statoil på generelt grunnlag i det alt vesentlige kan tiltre innføringen av LLR.

Statoil støtter utgangspunktet for LLR initiativet, som går ut på bekjempelse av korrupsjon og synliggjøring av verdiskapning knyttet til uttak av naturressurser, herunder kontroll med pengestrømmer. Statoil mener LLR bidrar til god virksomhetsstyring, samt produktivt og forutsigbart forretningsmiljø. Som deltaker i olje- og gass industrien, ønsker Statoil at alle olje- og gass selskap støtter krav om høy kvalitet og meningsfull synliggjøring av verdiskapning i land vi operer i og hvor vi mener samfunnet bør tjene på våre aktiviteter og bidrag.

Statoil har i flere år frivillig rapportert på betalinger til myndigheter og andre samfunnsøkonomiske bidrag, til tross for at det ikke har vært et lovpålagt krav. Statoil mener frivillig rapportering innebærer et vel så sterkt virkemiddel selskap kan bruke, for å signalisere viktigheten av synliggjøring av pengestrømmer knyttet til uttak av naturressurser, i motsetning til lovpålagte krav. Statoil anbefaler å innføre LLR som en anbefaling fremfor et lovkrav i første omgang.

Å innføre LLR som en anbefaling fremfor et lovkrav, virker fornuftig også i lys av utviklingen knyttet til inføringen av Dodd-Frank. American Petroleum Institute har nylig vunnet frem med sitt søksmål, som innebærer at Dodd-Frank regelverket er kjent ugyldig av amerikansk rettsvesen. I og med at EU-reglene i stor grad er bygget på Dodd-Frank, vil man kunne forvente endringer også i EU-reglene i kjølvannet av Dodd-Frank rettssaken. Den uavklarte situasjonen knyttet til både Dodd-Frank og EU-reglene på nåværende tidspunkt, bør hensyntas i vurderingen av om også norske regler på området bør utsettes. Norge bør avvende situasjonen internasjonalt og unngå å innføre særnorske regler på området. Statoil mener norske regler må harmoniseres med Dodd-Frank og EU reglene og innrettes slik at de kun treffer selskap som ikke omfattes av Dodd-Frank eller EU-reglene.

Dersom LLR skal lovreguleres, bør den omfatte alle industrier og ikke være begrenset til kun «utvinningsindustrien», for å unngå eventuelle konkurransevridende effekter. Samsvar mellom de ulike regelverkene, Dodd-Frank, EU og norske LLR, bør etterstrebes.

Av mandatet gitt arbeidsgruppen fremgår det at det skal vektlegge at krav til LLR bør utformes slik at de relativt sett gir størst mulig nytte i arbeidet med å innfri Regjeringens målsetning om å bekjempe korrupsjon, og senere skatteundragelser. Statoil er av den oppfatning at LLR ikke vil bidra formålstjenelig i forhold til å bedre skattemyndighetenes mulighet til å bekjempe/avdekke skatteundragelser, da dette for norske formål er straffebelagt i separat lovgivning og tilknyttede forskrifter. LLR vil heller ikke kunne bidra til å gi skattemyndighetene ytterligere relevant informasjon enn det som allerede pr. i dag årlig rapporteres til myndighetene knyttet til intertransaksjoner, inkl. krav om å kunne dokumentere på kort varsel internprisingsdokumentasjon og andre relevante opplysninger (selskap, virksomhet, transaksjonsomfang, beløp mm). Statoil støtter arbeidsgruppens vurdering om at problematikk knyttet til konserninterne transaksjoner og skatt bør holdes utenfor LLR-diskusjonen.

Kommentarer til konkrete punkter:

Pkt. 5.3.2:

Statoil mener vi bør unngå særnorske regler om tilleggsopplysninger.

Kommentaren om at Statoil allerede gir mer omfattende informasjon enn det som pålegges av Dodd-Frank er upresis, da Dodd-Frank krever rapportering på «prosjekt-nivå», mens Statoils rapportering hittil har vært på land-nivå.

Pkt. 5.3.3:

Norsk sokkel bør rapporteres som et «land» og på selskapsnivå, altså ikke brutt ned på lisensnivå. Det bør understrekes at prosjektbegrepet slik det er definert i lov-/forskriftsforslaget må utfylles med det som fremkommer om fleksibilitet.

Pkt. 5.3.5:

I henhold til Dodd-Frank skal selskapene rapportere innen 150 dager etter regnskapsårets utgang, det vil si innen utgangen av mai. Det står at arbeidsgruppen av praktiske årsaker har valgt 30. juni hvert år som frist. Det bør være samsvar mellom fristene for Dodd-Frank, EU og norsk LLR-rapporting.

Pkt. 5.6:

Omfanget for unntak må utvides slik at Dodd-Frank og EU krav likestilles. Det vil si at om et rapporteringspliktig selskap har betalinger som ville ha utløst LLR for dette selskapet, så skal unntak gjelde dersom betalingen inngår i Dodd-Frank eller EU konsolidert LLR. Dodd-Frank bør forhåndsgodkjennes som likeverdig for norske formål.

Pkt. 6:

I og med at krav om LLR er foreslått nedfelt i både Regnskapsloven og Verdipapirhandelloven, er det viktig å være klar over noen sentrale aspekter ved LLR som ikke naturlig faller inn under Regnskapslovens hovedhensyn. LLR er basert på kontaktprinsipp og ikke er underlagt krav om ekstern revisjon, i motsetning til Regnskapslovens historisk kost prinsipp og hovedregel om revisjonskrav. I tillegg bør LLR holdes adskilt fra årsrapporteringen og alle krav det medfører, også fordi formålet med rapporteringene ikke er identisk og prinsippene som legges til grunn for vurdering av risiko og vesentlighet ikke er sammenfallende. Årsregnskapet er ikke ment å skulle dekke alle informasjonsbehov en leser måtte ha. Andre kilder må også benyttes for ulike formål, for eksempel en LLR, og det må tas hensyn til mulige konkurransevridende mekanismer når det vurderes hvilken informasjon som skal gis og i hvilken forbindelse.

Med vennlig hilsen
Statoil

Hege Marie Norheim
SVP Corporate Sustainability